

callós -osa adj. Que té calls o durícies; de la naturalesa d'un call. || Cos callos, lom na de fibres comissurals que nascen del nervi peris del corvell.

callositat f. duricícia.

callus m. V. call 2

calma f. litat d'allò que està absorto exempt d'agitació, El malalt té un moment de calma. Calma home: no us envabieu així. | No hi ha massa ferma: més aviat hi ha calma | Manca de vent. | adjt. Mar calma, en calma | m. Sit del qui fa les coses sense apressar-se gens.

calma f. Cima, planura

Trotors i